

medbragte samme Haab til Hjemmet, og som Følge deraf er Communen fornhyg indgaaet til Indenrigsministeriet med Andragende om for Thinget at forelægge en Tillægsbevilling til Opfyldelse af det givne Tilfagn; en Begjæring foreligger allerede om at meddeles Concessjon til Udførelse af dette Foretagende. Skjøndt jeg hengav mig til det fikke Haab, at Communen saaledes kunde faae Alt ordnet, maa jeg dog beklage, at jeg er bleven rokket i denne min Tro ved en mundtlig Conference med den høitærede nuværende Indenrigsminister, hvorved jeg er kommen til Kundskab om, at Ministeren ikke agter i det Mindste i det indværende Finantsaar at gjøre noget Skridt til denne Sags Fremme eller til Opfyldelse af det givne Løfte om et Laan. Det er derfor min Hensigt herved at bringe denne Sag i det ærede Things Erindring og udbede mig dets Medvirkning til Opfyldelsen af det engang givne Løfte, da vi troe, at Forarbejderne ere saaledes fremmede, at vi muligen i det nu løbende Finantsaar kunne komme til at bruge, om ikke det hele Beløb, saa dog en Deel deraf. Jeg troer at turde begrunde min anbefaling af denne Sag ved at vise hen til, at Aalborg, uagtet de forskjellige Tab og Kriser, som den har gennemgaaet, aldrig har thyet til Staten med Anmodning om Hjælp. Blandt de mange Tilfiskelser, der have rammet denne By, skal jeg tillade mig at bringe i Erindring de store Tab, som ikke alene den, men hele Landet om Limfjorden led i 1826 ved Gjennembruddet af Aggerkanalen og det derved tabte Fiskeri. Jeg troer, at dette Tab for Aalborg Commune kan ansees for ligesaa føleligt og ligesaa indvirkende paa dens Velvære som det Tab, Helsingør led ved Dphøret af Dresundstolden. Desuagtet har Aalborg kæmpet sig igjennem de forskjellige Kriser, uden, som sagt, nogenfinde at have thyet til Statens Hjælp. Men nu har Byen atter gennemgaaet en Krise, — foruden den, der for nogle Aar siden rammede hele Landet, nemlig Hengekriften —; jeg sigter herved til den Handedsret, der er meddeelt Sundby, og til den nye Næringsløv, der nu snart skal træde i Kraft, uden at jeg derfor skal Andet end anerkjende Lovens Godhed og Retfærdighed for det Almin-

delige. Denne dobbelte Skade er saa indgribende, at jeg næsten tør sige, at Aalborgs Bestaaen er truet, og det eneste Middel for at gennemgaae den Krise, som den hele nye Omvæltning i Statsborgernes Erhverv vil medføre, gjør det nødvendigt at foretage gennemgribende Skridt for at fikke Byens Eksistens. Et af de vigtigste Skridt vil da være, at faae den paatænkte Forbindelse mellem Nord- og Syd siden af Fjorden bragt istand; det vilde virke til at give Næringsforholdene i Byen et nyt Sving, hvortil de trænge i en saa overordentlig Grad, og jeg nærer den Fortrøstning, at det høitærede Thing ikke vil nægte sit Samthkke til for det nærværende Finantsaar at gjenoptage det tilfagte Laan af 100,000 Rd., som det med saa megen Velvilje meddeelte Communen forrige Aar. Med disse Ord skal jeg anbefale Sagen til det høitærede Thing.

Indenrigsministeren: Jeg troer, at det vil være rigtigt, da det er et ganske særligt og specielt Punkt, at svare strax derpaa. Jeg behøver ikke at forsikre, at Intet vil være mig kjærere i den Tid, hvori jeg har med de offentlige Anliggender at gjøre, end at jeg maatte see mig istand til at gjøre Noget deels med Hensyn til Aalborg Commune og deels med Hensyn til en lettere og bedre Forbindelse med den store Deel af Thyland, der ved Limfjorden og efter Aggercanalens Gjennembrud er affondret fra den øvrige Deel af Halsøen; men jeg troer, at nogle saa Dphysninger ville være tilstrækkelige til at rejsfærdiggjøre mig ligeoverfor det ærede Thing, naar jeg udtaler, at den her omhandlede Sag ikke er i en saadan Stand, at det vilde være rigtigt dertil nu at give nogen Bevilling. Spørgsmaalet om en saadan Forbindelse opstod i 1855, da der fremkom et Andragende fra Communalbestyrelsen i Aalborg, efter en foreløbig Aftale med Foy & Hendersson, om at faae en Concessjon til Anlægget af en Bro. Det blev ikke afviist fra Ministeriets Side, men man forbrede, hvad der synes at være rimeligt og naturligt, at der skulde forelægges en ordentlig Plan og Overflag, ligesom man ogsaa maatte have sin Dpmærksomhed henvendt paa Forholdet ligeoverfor den bestaaende Færgeret. En saadan Plan og Overflag er